

SUSANNA FAWAZ

“L'experiència de treballar a 'La Riera' està sent brutal”

Al principi li feia vergonya, però ara ja s'ha acostumat a què la reconeguin pel carrer. Aquesta igualadina és, com l'Olga, el seu personatge a la sèrie, una apassionada de la seva feina. I també dels cactus i el menjar japonès

Diu que li agrada la calma, tancar-se el cap de setmana a casa seva a Igualada amb un bon llibre, però després el cap li va a mil per hora. “He fet de tot: ioga, reiki, respiracions, acupuntura, flors de Bach... Però res!” Aquesta inquietud constant és la que comparteix amb la cuinera Olga Nebot, el seu personatge a 'La Riera'. Filla d'un libanès i una manya, la Susanna Fawaz es mou com peix a l'aigua al barri de Gràcia de Barcelona, on té una escola de formació d'actors i alguns dels seus racons preferits, com el Teatre Lliure.

► **Sempre has volgut ser actriu?**

-Sí, des de molt petita, però vinc d'una família en què ningú es dedica al món de l'espectacle. Per tant, era molt estrany que, amb 16 o 17 anys, digués que volia dedicar-me a això. Així que vaig pensar fer-ho d'una altra manera perquè ho anessin entenent. Primer vaig estudiar Producció Audiovisual a l'EMAV i després Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra.

► **I mentrestant t'anaves formant com a actriu?**

-Al principi no, però al segon any de carrera vaig pensar: “Però què faig aquí si jo el que vull és ser actriu?”. Així que, paral·lelament, vaig començar a estudiar interpretació.

► **I va ser acabar i triomfar!**

-Sí, sí, de sobte vaig tenir la sort de fer un càsting per una pel·lícula, 'My way'. Va ser molt curiós com em van agafar. El director, Antonio Salgot, quan estava buscant actriu, es va fer un fart de repassar videobooks. Un dia va dir: “Em miro aquests quatre i ja prou, a partir d'aquí en faig la selecció”. I va fer-ho. Però tal qual s'aixeca, li cau un altre DVD al terra. I diu: “bé, un més, l'últim”. Era el meu!

► **Com va ser l'experiència?**

-Vaig aprendre com funcionava tot això i que és una professió molt difícil. Hi ha molts actors i estem aturats llargues temporades. Per això vaig muntar una escola de formació d'actors, per poder menjar quan no tingués feina.

► **Tens una trajectòria peculiar...**

-[Riu] Vaig muntar l'escola amb 27 anys, però abans ja havia muntat petites empreses de tot. Vam començar amb un centre i ara en tenim dos. M'hi vaig dedicar tres anys de forma molt intensa, no més vaig fer petites coses com a actriu, gràcies a l'agència La Faràndula. Fins que va sortir 'La Riera'! Estic molt contenta, l'experiència està sent brutal! Ja em van dir que l'equip és fantàstic i que hi treballaria molt a gust, i sí, som com una gran família: compartim les penes i les alegries. M'han rebut molt bé.

A photograph of Olga Nebot, a woman with long brown hair, wearing a coral-colored off-the-shoulder top and light green trousers. She is sitting on a set of white stairs, smiling at the camera. The background is a light blue wall decorated with numerous dark red, teardrop-shaped ornaments hanging from the top. The text is overlaid on the right side of the image.

“La d’actor és una professió difícil i estem aturats llargues temporades. Per això vaig muntar una escola de formació d’actors, per quan no tinguéis feina”

► **El teu personatge, l’Olga Nebot, també és ben rebut?**

-L’Olga és entusiasta i intel·ligent. Li apassiona la cuina i, com que sap que ningú la trucarà a la porta, lluita per pujar de nivell en la seva professió. Per això alguns la qualifiquen d’aprofitada. A més, està amb el Sergi, el xef, i és clar, això no cau bé. Però s’enamora de veritat, potser fins i tot se l’estima.

► **‘La Riera’ està sent el teu gran trampolí. Com portes que la gent de sobte et reconegui pel carrer?**

-Fa poc em van reconèixer a Andorra! [riu]. Al principi em va costar: em posava vermella, començava a suar... perquè no sabia què dir a una persona que no conec de res. Ara ho porto bé, però hi ha situacions... Per exemple, l’altre dia vaig anar a una botiga de plantes i vaig comprar 30 cactus per un petit jardí que tinc a casa. I quan vaig a pagar, la caixaera em diu: “Què ets l’Olga?” Jo contesto que sí. I aleshores em pregunta si tot allò que portava era per mi...

► **Has dit 30 cactus?**

-[Riu] Sempre que vaig a una botiga de plantes m’emporto algun, en tinc molts. M’agraden molt estèticament perquè són molt diferents, em donen bon rotllo i a més diuen que absorbeixen les ones magnètiques dels aparells elèctrics. Però no em preguntis cap nom perquè no en tinc ni idea.

► **Seguint amb les aficions: tu cuines, com l’Olga?**

-No cuino gaire, però si ve gent a casa a sopar, sí que m’hi fico, encara que només tinc les quatre o cinc receptes de sempre. De tant en tant també faig estofats. El meu pare és libanès i m’encanta com cuina, he d’aprendre alguns dels seus plats. I m’encanta el menjar japonès, és addictiu!

► **Com et planteges el futur?**

-M’agrada molt el cine i la tele, però també tinc ganes de fer teatre. No vull pensar que passarà, de moment em quedo com estic perquè, tal i com estan les coses, em considero molt afortunada de tenir feina.

Per Anabel Herrera. Fotos: Lluís Bou